

eul_wid: bgs-ac

Πυθαγόρας ὁ Σάμιος · Pythagoras of Samos

Golden Poem

Χρυσοῦν Ποίημα

Period: Ἀρχαϊκή Archaic
Dialect: Ἴωνική Ionic (frg)
Domain: Φιλοσοφία Philosophy
Format: Πραγματεία Treatise
Affiliation: Pythagorean

¹ ΠΥΘΑΓΟΡΙΚΑ ΧΡΥΣΑ ΕΠΗ Ἀθανάτους μὲν πρῶτα θεούς, νόμῳ ὡς διάκειται, τίμα καὶ σέβου ὄρκον. ἔπειθ' ἥρως ἀγαυούς τοὺς τε καταχθονίους σέβει δαίμονας ἔννομα ῥέζων σούς τε γονεῖς τίμα τοὺς τ' ἄγχι στ' ἐγγεγαῶτας τῶν δ' ἄλλων ἀρετῇ ποιεῦ φίλον ὅστις ἄριστος. πράεσι δ' εἴκε λόγοις ἔργοις τ' ἐπωφελίμοισι. μηδ' ἔχθαιρε φίλον σὸν ἀμαρτάδος εἵνεκα μικρῆς, ὄφρα δύνῃ· δύναμις γὰρ ἀνάγκης ἐγγύθι ναίει. Ταῦτα μὲν οὕτως ἴσθι, κρατεῖν δ' εἰθίζεο τῶνδε, γαστρὸς μὲν πρῶτιστα καὶ ὕπνου λαγνείης τε καὶ θυμοῦ. πρήξις δ' αἰσχρόν ποτε μήτε μετ' ἄλλου μήτ' ἰδίῃ· πάντων δὲ μάλιστ' αἰσχύνεο σαυτὸν. εἴτα δικαιοσύνην ἀσκεῖν ἔργῳ τε λόγῳ τε, μηδ' ἀλογίστως σαυτὸν ἔχειν περὶ μηδὲν ἔθιζε, ἀλλὰ γνῶθι μὲν, ὡς θανέειν πέπρωται ἅπασιν, χρήματα δ' ἄλλοτε μὲν κτᾶσθαι φιλεῖ, ἄλλοτ' ὀλέσθαι. ὅσα δὲ δαιμονίαισι τύχαις βροτοὶ ἄλγε' ἔχουσιν, ἣν ἂν μοῖραν ἔχῃς, ταύτην φέρε μὴ δ' ἀγανάκτει. ἰᾶσθαι δὲ πρέπει καθ' ὅσον δύνῃ, ὧδε δὲ φράζε· οὐ πάνυ τοῖς ἀγαθοῖς τούτων πολὺ Μοῖρα δίδωσιν. Πολλοὶ δ' ἀνθρώποισι λόγοι δειλοὶ τε καὶ ἐσθλοὶ προσπίπτουσ', ὧν μήτ' ἐκπλήσσειο μήτ' ἄρ' ἐάσεις εἵργεσθαι σαυτὸν. ψευδὸς δ' ἦν πέρ τι λέγεται, πράως εἶχ'. ὃ δὲ τοι ἐρέω, ἐπὶ παντὶ τελείσθω· μηδεὶς μήτε λόγῳ σε παρείπῃ μήτε τι ἔργῳ πρήξαι μηδ' εἰπεῖν, ὃ τί τοι μὴ βέλτερόν ἐστιν. Βουλεύου δὲ πρὸ ἔργου, ὅπως μὴ μωρὰ πέληται· δειλοῦ τοι πράσσειν τε λέγειν τ' ἀνόητα πρὸς ἀνδρός. ἀλλὰ τάδ' ἐκτελέειν, ἃ σε μὴ μετέπειτ' ἀνιήσει.

² πρᾶσσε δὲ μηδὲ ἐν ὧν μὴ ἐπίστασαι, ἀλλὰ διδάσκειν ὅσα χρεῶν, καὶ τερπνότατον βίον ὧδε διάξεις. οὐ δ' ὑγιείας τῆς περὶ σῶμ' ἀμέλειαν ἔχειν χρή, ἀλλὰ ποτοῦ τε μέτρον καὶ σίτου γυμνασίων τε ποιέσθαι. μέτρον δὲ λέγω τόδ', ὃ μὴ σ' ἀνιήσει.

³ εἰθίζου δὲ δίαιταν ἔχειν καθάρειον ἄθρυπτον καὶ πεφύλαξο τοιαῦτα ποιεῖν, ὅποσα φθόνον ἴσχει. μὴ δαπανᾷς παρὰ καιρὸν ὅποια καλῶν ἀδαήμων μηδ' ἀνελεύθερος ἴσθι. μέτρον δ' ἐπὶ πᾶσιν ἄριστον.

⁴ πρᾶσσε δὲ ταῦθ', ἃ σε μὴ βλάψει, λόγισαι δὲ πρὸ ἔργου.

⁵ Μὴ δ' ὕπνον μαλακοῖσιν ἐπ' ὄμμασι προσδέξασθαι, πρὶν τῶν ἡμερινῶν ἔργων τρεῖς ἕκαστον ἐπελθεῖν· 'πῇ παρέβην; τί δ' ἔρεξα; τί μοι δέον οὐκ ἐτελέσθη;' ἀρξάμενος δ' ἀπὸ πρώτου ἐπέξιθι καὶ μετέπειτα δειλὰ μὲν ἐκπρήξας ἐπιπλήσσειο, χρηστὰ δὲ τέρπευ.

(50) ταῦτα πόνει, ταῦτ' ἐκμελέτα, τούτων χρὴ ἐρᾶν σε· ταῦτά σε τῆς θείης ἀρετῆς εἰς ἴχνια θήσει ναὶ μὰ τὸν ἀμετέραι ψυχᾷ παραδόντα τετρακτύν, παγὰν ἀενάου φύσεως. Ἀλλ' ἔρχευ ἐπ' ἔργον

θεοῖσιν ἐπευξάμενος τελέσαι. τούτων δὲ κρατήσας γνώσεαι ἀθανάτων τε θεῶν θνητῶν τ'
ἀνθρώπων σύστασιν, ἥι τε ἕκαστα διέρχεται, ἥι τε κρατεῖται. γνώσῃ δ', ἥ θέμις ἐστί, φύσιν περὶ
παντὸς ὁμοίην, ὥστε σε μήτε ἄελπτ' ἐλπίζειν μήτε τι λήθειν.

(50) γνώσῃ δ' ἀνθρώπους αὐθαίρετα πῆματ' ἔχοντας τλήμονας, οἷτ' ἀγαθῶν πέλας ὄντων οὔτ'
ἐσορῶσιν οὔτε κλύουσι, λύσιν δὲ κακῶν παῦροι συνιᾶσιν. τοίη Μοῖρα βροτῶν βλάπτει φρένας·
οἱ δὲ κύλινδροι ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλα φέρονται ἀπείρονα πῆματ' ἔχοντες. λυγρὰ γὰρ συνοπαδὸς Ἴρις
βλάπτουσα λέληθεν σύμφυτος, ἣν οὐ δεῖ προάγειν, εἴκοντα δὲ φεύγειν. Ζεῦ πάτερ, ἥ πολλῶν
γε κακῶν λύσειας ἅπαντας, εἰ πᾶσιν δείξαις, οἷω τωι δαίμονι χρῶνται. ἀλλὰ σὺ θάρσει, ἐπεὶ
θεῖον γένος ἐστὶ βροτοῖσιν, οἷς ἱερὰ προφέρουσα φύσις δείκνυσιν ἕκαστα.

(50) ὦν εἴ σοί τι μέτεστι, κρατήσεις ὦν σε κελεύω ἐξακέσας, ψυχὴν δὲ πόνων ἀπὸ τῶνδε σαώσεις.

(50) ἀλλ' εἵργου βρωτῶν ὦν εἵπομεν ἔν τε Καθαρμοῖς ἔν τε Λύσει ψυχῆς, κρίνων καὶ φράζευ ἕκαστα
ἡνίοχον γνώμην στήσας καθύπερθεν ἀρίστην.

(50) ἦν δ' ἀπολείψας σῶμα ἐς αἰθέρ' ἐλεύθερον ἔλθῃς, ἔσσεαι ἀθάνατος θεὸς ἄμβροτος, οὐκέτι
θνητός.